

ספורנו פרשת צו

ויקרא פרק ו, ב

(ב) צו את-אהרן ואת-בניו לאמר, זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על-המזבח כל-הלילה עד-הבקר ואש המזבח תיקד בו:

רש"י ויקרא פרק ו

(ב) ... זאת תורת העלה וגו' - ... שכל תורה לרבות הוא בא, לומר **תורה אחת לכל העולים**, ואפילו פסולין, שאם עלו לא ירדו:

רמב"ן ויקרא פרק ו

פרשת צו

(ב) אמר הכתוב בפרשת ויקרא (לעיל א ב) דבר אל בני ישראל, כי שם יצוה **בהבאת הקרבנות, וישראל מביאים אותם, וכאן אמר "צו את אהרן"**, כי ידבר **במעשה הקרבנות, והכהנים יעשו אותם**:

ספורנו ויקרא פרק ו

(ב) צו את אהרן. זאת **תורת העולה**. אחר שהגיד מעשה הקרבנות אמר **התורה הראויה לכל אחד ואחד**, אשר בה רמז חלק עיוני בהם. ואין ספק כי יש הבדל רב בין בני א-ל חי **בפעולותיהם וכוונותיהם**, דומה להבדל אשר בין מיני הקרבנות. והזכיר בעולה שכולה על המזבח לריח ניחוח, אמנם קצתה עולה בלהב המזבח, ואמר שהיא העולה באמת. וחלק ממנה אצל המזבח והוא הדשן, שיש בה קצת לחלוחית, באופן שהאש בוערת בו עם אותו החלק העולה באמת, כאמרו הדשן אשר תאכל האש את העולה. וקצת ממנה והוא הדשן הגמור, יוציאוהו אל מחוץ למחנה בבגדים פחותים, מכל מקום יהיה מוצאו אל מקום טהור: